

Teaterkatten

medlemsblad

for

Kerteminde

Amatørteater

Juni 2018

I dette nummer – i hovedtræk:

- Fra formanden
- Livstræet
- Ny skuespiller i KAT

Nyt gelænder i KAT

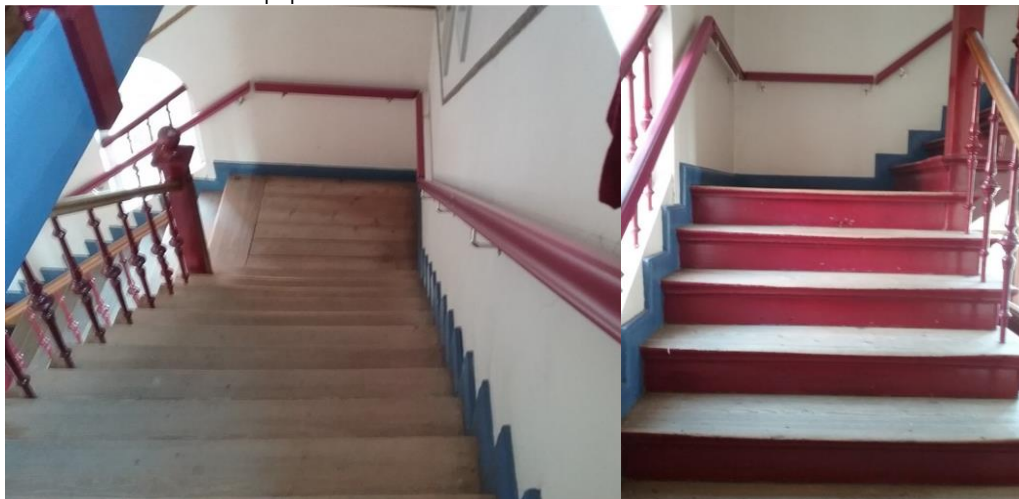

Takket være Momse, Ole og Knud er der kommet nyt gelænder op ved trappen i KAT-huset, således der nu er gelænder i begge sider af trappen.

Det har været "efterlyst" i længere tid, og gør det forhåbentlig lettere for alle at komme op på 1. sal.

Det store ønske er, at få etableret en stolelift ved trappen, men det er en stor investering, som kræver støtte fra fondsmidler. Bestyrelsen arbejder på sagen.

WS

Redaktion:

Grethe Stenbæk og Willy Steen.

Sommeren står for døren

Sæsonen 2017–18 blev afsluttet med forestillingen "Livstræet" – en forestilling med, og målrettet til det modne publikum. Forestillingen gav genlyd, ikke blot blandt det talstærke publikum, men også uden for KAT og Kerteminde. Et par af de tankevækkende monologer blev, på opfordring, opført på DATS - Landsforeningen for dramatisk virksomheds generalforsamling. Vi er som forening medlem af DATS – et medlemskab, vi blandt andet nyder godt af ved at kunne rekvirere rådgivning og hjælp i forbindelse med for eksempel vores planer for reovering af teatersalen og vores tekniske udstyr.

Og DATS blev virkelig optaget af ideen med at lave teater om og med "seenagere", som instruktøren, Allan Søndervang, introducerede i KAT som betegnelse for moderne seniorer. Sjovt, som sprog lever og udvikler sig – også igennem teateret: at lege med sproget og sprogets liv som det leves i og mellem mennesker skaber jo virkelig billeder, forestillinger og ikke mindst relationer – alt sammen næring til det gode liv, uanset om det er som barn, ung, voksen eller seenager.

KAT blev som en direkte følge af tankerne om denne "senior-teater" opførelse af Livstræet, opfordret til at arrangere og afvikle DATS Senior-teaterfestival i efteråret 2019. Bestyrelsen er nu gået i tænkeboksen for at overveje, om det vil være muligt for os at trække så stort et arrangement, som en landsdækkende Senior-teaterfestival. Vi overvejer som sagt, men i forhold til publikumsinteressen, så er jeg ikke i tvivl: Kerteminde vil være et fantastisk sted. Tak for den store opbakning fra de mange, der brugte fantastiske sommerlige dage / aftenner på at sidde i mørket og opleve seenagerlivet på godt og ondt igennem monologerne i "Livstræet".

Repertoiret for næste sæson er lige knap klar til at blive meldt ud endnu – og der er stadig plads til at komme på banen med dine ideer og tanker og til at melde dig om aktiv, på eller bag scenen. Alle er velkomne.

Med venlig hilsen og rigtig god sommer

Birgitte Vølund

Formand

En eventyrer og verdensmand på de skrå brædder i Kerteminde

75-årige Preben Herner skulle skabe sig en ny tilværelse i Kerteminde i 2015, og så melder man sig ind i forskellige foreninger. Preben valgte også at blive medlem af KAT, og pludselig var den forhenværende direktør og verdensmand skuespiller.

Det stod ikke skrevet i kortene, at Preben Herner skulle ende i Kerteminde. Ganske vist er han fra fødslen Odenseaner og boede på et tidspunkt i Agedrup i en del år. Men siden 1994 har han tilbragt det meste af sit liv i udlandet.

Som ung blev han uddannet som smed. Han blev headhuntet til et job som direktør for et firma i Irland. Her boede han i fem år med sin første kone, men måtte rejse hjem, da hustruen tragisk døde bare 36 år gammel og efterlod ham med en datter. Han købte hus i Agedrup i 1984. Her bor datteren stadig med sin familie.

Men Preben Herner drog i 1994 igen til udlandet. Som godt 50-årig blev han headhuntet af en svensk virksomhed, som ville have ham til at etablere salgscentre i Asien for maskiner til fødevarerindustrien i. Han fik hovedkvarter i Singapore, men hans arbejdsområde strakte sig fra Indien til Korea, Japan, Kina, New Zealand og Australien.

- Jeg knoklede i fem år i døgndrift.

Jeg rejste 220 dage om året for at se til alle de kontorer, jeg etablerede. Jeg havde efterhånden fået 70 ansatte. Det var hårdt at leve i en kuffert, men jeg var blevet skilt fra min anden kone og var kun mig selv. Det havde ikke været muligt at leve på den måde, hvis jeg havde været gift. Men jeg havde masser af succes og fik masser af bonusser, griner han.

Han tilskriver sin succes, at han er god til at omgås alle slags mennesker.

- Jeg er god til at få kontakt og jeg er rigtig god til at få folk til at lave det, jeg gerne vil have de skal gøre.

Fiasko i England

Og det gjorde han så indtil 1999. En økonomikrise kom i vejen. Han var blevet 57 og så frem til at skulle pensioneres.

- Jeg havde planer om at køre hjem til Europa på min Harley.

Men hans arbejdsgivere havde andre planer med ham. De ville have ham til England for at redde en fabrik med 170 ansatte.

- Det lykkedes desværre ikke. Jeg endte med at måtte lukke virksomheden. Det var utroligt hårdt, men

jeg fik da 30 pct. af staben videre i andet arbejde. Det var min første og heldigvis eneste fiasko og jeg havde bare ikke lyst til at stoppe på arbejdsmarkedet efter en fiasko. Jeg ville gerne have et andet job, hvor jeg kunne drosle lidt ned, fortæller han.

Men igen havde hans arbejdsgiver andre planer med ham. De havde en virksomhed i Sverige, som havde de samme problemer, som den i England. Det var ikke noget skånejob, men han sagde alligevel ja tak og flyttede til Sverige.

- Og det var godt for mig. Efter to år havde jeg fordoblet omsætningen, så det var en succes, griner han.

Snød døden i 2006

Men i 2006 havde skæbnen nye planer med ham. Han blev hasteindlagt på sygehuset og døde faktisk. Diagnosen var 100 pct. blodforgiftning. Han blev lagt i respirator og erklæret klinisk død. Men han snød døden.

- Der var tale om en lægefejl, men jeg opfatter det stadig som et mirakel, at jeg ikke døde. Jeg blev senere interviewet af både læger, sygeplejersker og præster om mine nærdødsoplevelser. En medicinstuderende havde siddet og taget notater af alt, hvad jeg sagde, mens jeg lå i kunstigt koma.

Efter halvandet år var han tilbage og klar til at gå i gang med jobbet. Men i mellemtiden havde firmaet sat tre andre personer ind i hans opgaver. Så fabrikken kørte.

- Ja, og jeg behøvede ikke lave noget. Det gjorde jeg så ikke i et halvt år, men så gad jeg ikke mere. Jeg var 63 og ville bare pensioneres. Det ville de ikke være med til, men til sidst gad de vel ikke høre på mig, så jeg fik lov at stoppe og love, at jeg ville stå til rådighed.

Blev eventyrer på turistklasse

Så i 2006 stoppede han som 63-årig. Han blev dog boende i Sverige. Han spillede golf og rejste. Men han var blevet træt af sit luksusliv, så da han for alvor begyndte at rejse som turist var det som næsten backpacker.

- Jeg rejste simpelt og oplevelsesrigt. Jeg blev også medlem af De Berejstes Klub. Det kræver, at man skal

have været på fem kontinenter, være rejst jorden rundt nogle gange og krydset ækvator, det har jeg gjort 150 gange. Og så skal man rejse to nye steder hen inden for to år, hvor man aldrig før har været, fortæller han.

Hans rejseaktiviteter har efterhånden bragt ham til 86 lande, 15 territorier og seks kontinenter.

- Jeg mangler kun Antarktis, men det gider jeg ikke, griner han.

Det vil føre for vidt at fortælle om alle de rejser, han har været på. Men f.eks. har han kørt på tværs af Amerika på motorcykel, kørt hundeslæde i 11 dage på Grønland, boet i regnskoven i Borneo. Som 72-årig boede han i basecamp ved Mount Everest i 5.800 meters højde. Han har også cyklet 850 km fra Pokhara i Nepal til Katmandu.

Preben har boet i otte lande: Sverige, England, Singapore, Irland, Ægypten, Tyrkiet, Portugal og Australien.

Han var faktisk glad for at være i Sverige. Her havde han masser af kontakter og mange venner.

- Men alle blev jo ældre og syge. Jeg havde ikke lyst til at blive fundet død efter flere uger, så jeg bestemte mig for at rejse hjem for at være tæt på min familie.

Og så blev han skuespiller

Preben begyndte at kigge efter bolig i Nyborg og Kerteminde. Det tog

halvandet år og så var det pludselig et hus på Kongshøj Alle i Kerteminde. Han fik sin datter til at kigge på det og da hun sagde ok, købte han det over nettet.

Han flyttede ind i august 2015.

Og så var det jo, at jeg skulle til at skabe mig et nyt liv. Jeg skulle også blive dansker igen og det var noget af et bureaukratisk mareridt. Det var lige før, jeg overvejede at flytte ud af landet igen, men nu var jeg jo også begyndt at kunne lide Kerteminde.

For at få et socialt liv meldte han sig ind i Golfklubben og Seniorhøjskolen.

- Ja og så meldte jeg mig også ind i KAT. Og på et tidspunkt ringede Allan Søndervang og Jørgen Greve for at høre, om jeg ikke havde lyst til at spille med i et stykke. Jeg var nede og se stykket fra Grønland, så jeg kunne finde ud af hvad det her KAT var for noget. Jeg har aldrig optrådt, men jeg har været vant til at tale for store forsamlinger. Jeg syntes godt om de to herrer og stykket lød også interessant, så jeg sagde ja.

På den måde blev Preben Herner så skuespiller og aktør i stykket Livstræet.

- Og det gik langt over forventning. Jeg har ikke brug for ros, og hvis det ikke havde været noget for mig, var jeg stoppet. Og når jeg går ind for noget er det 100 pct., hvis jeg kan se en mening. Og det kunne jeg med det her stykke. Det var en fin oplevelse, og jeg har mødt mange nye mennesker.

Han ved ikke, om han vil optræde en anden gang. Han er blevet spurgt.

- Men det kommer helt an på, hvad det er. Men Jeg vil da gerne hjælpe til med andre ting. Jeg er jo smed, så jeg kan jo noget med hænderne, griner han.

Preben Herner bruger også sine mange rejser og oplevelser. Han laver billedbøger og han rejser gerne rundt og holder foredrag og viser film, han selv har lavet.

Susanne Krøyer

Foto: Emil Andresen

Livstræet – Overraskende og Rørende Seenager Stykke!

Seenager. Et forholdsvis nyt ord. Der skal smage lidt mere af glæde, geist og et aktivt liv, i stedet for ordet senior. Der er så mænd ikke noget i vejen med ordet Senior. Det er desværre bare kommet til at handle lidt for

meget om at blive gammel, rollator generationen, en byrde for samfundet og så videre.

KAT beskriver i stykket: Livstræet - Seenager livet på godt og på godt. Med et glimt i øjet, underfundigt, og så indimellem med skarp ironi. Og igennem det hele ligger så også alvor. Dette med, at har man holdt mange fødselsdage, kommer der så også lidt flere skavanker hen ad vejen. Det gælder såmænd også ægteskabelige skavanker, hvor vanen gennem årene måske har fået lidt for meget magt.

I forestillingen fremføres der 11 forskellige tekster, hvoraf de fleste er skrevet af forfatteren Jacob Clausen, der foruden stykket her, har udgivet over 39 romaner og 26 skuespil.

Teksterne handler om at være Seenager. Altså blive og være gammel, som det også kan hedde. Og det kan være besværlig, men i hele fore-

stillingen er der denne glade optimisme – om troen på livet, troen på hverdagen i al dens enfoldighed, troen på glæden, selvom det er en kraftramt person, der fortæller det.

IT er noget møj, hedder det – lige indtil man opdager, at det er det nu alligevel ikke!

Og hvorfor ikke lige mindes de glade soldaterminder, når man nu alligevel er blevet sendt udenfor af konen for at feje fliserne. Og fejekosten kan jo bruges som et harmløst gevær.

Der bliver også taget livtag med demens sygdommen på en god og underfundig måde. Således at denne tekst ligesom de andre også rører én. For skal vi grine eller græde, når der faktisk kan gøres begge dele?

Vi hører om en charterrejse, hvor pointen er den kendte, at rejseselskaberne ofte sælger drømmerejser. Problemet er så, desværre en gang imellem, at drømme hos selskabet og kunderne ikke altid stemmer overens.

Ægteskabet, og især vaneægteskabet behandles også i en længere tekst, der er skrevet af Runa J. Kähler. "Hvad har vi dog gjort, at vi skal have det så godt!" lyder det fra manden flere gange, mens hustruen måske har en lidt anden mening om tingene. I hvert fald er der tale om et ægteskab, hvor der nok snakkes en hel masse, men der bliver talt meget lidt. Og den kærlighed, der burde være i ægteskabet synes at være langt borte. Men vanens magt kan være umådelig stor. Og så leves det lidt kedelige liv hver dag på ny.

Som noget nyt og anderledes opfordrer skuespillene til, at man taler om de forskellige tekster både i pausen og bagefter. Er der noget genkendeligt i stykket? Ja, og det er der for alle. Genkendeligt både for én selv og så for de mennesker, man omgås til daglig.

Det er de store Seenager spørgsmål, der røres ved i stykket. Og der kommer så forskellige svar på, hvordan det er muligt at takle disse spørgsmål. Altså hvordan andre gør det.

Vigtigst af alt er dog, hvordan man selv forholder/vil forholde sig til de fysiske og psykiske skavanker, som kommer med alderen.

Vil man være pessimist, sortseer, brokke hoved. Ja, så kan man jo det. Det er det nemmeste. For så skal man bare skælde ud og rakke ned på andre. Og det er måske det, vi mennesker er noget af det bedste til.

I stedet opfordrer Livstræet til, at man er optimist, at man bevarer troen på livet selv på trods af alle mulige anslag mod netop livet. At man som det hedder: Vælger at være glad.

Derfor er det også fint, at stykker slutter med fællessang om Livstræet, hvor vi opfordres til at lege og føle, at livet er så stort, at vi kun kan føle glæde ved det.

Tak til de dygtige aktører på og udenfor scenen: Hanne Wendelboe og Inge Naporá. Allan Søndervang og Jørgen Greve, som har delt instruktionen mellem sig. Preben Herner, som er debutant på KATs scene. Samt Ruth Lefevre som suffli og Kaare Lefevre, der står for lys, lyd m.m.

Knud Erik Kristensen

Foto: Emil Andresen

"Gæstespil" i KAT

I april måned var der "gæstespil" i KAT. Det var 6. klasse fra Frørup Skole, der viste stykket: "Egons store Plan."

6. klasse havde sammen med deres lærer, Viggo Hansen, skabt et skuespil, inspireret af "Olsenbandefilmene."

Stykket starter i traditionel Olsenbandestil. Egon, Benny og Kjeld er i gang med at åbne et pengeskab. Men bliver opdaget.

Så skifter scenen til en skoleklasse, hvor de tre drenge Egon, Benny og Kjeld er elever. I denne klasse er de fleste temmelig utilfredse med deres lærer, en rigtig "lærerinde" med knold i nakken. Egon udtænker sammen med de to andre en plan, hvor de skal kidnappe lærerindens hund.

Planen mislykkes selvfølgelig, men hele historien ender lykkeligt for både elever, lærer og forældre.

Viggo og klassen havde fået skabt et rigtig seværdigt stykke. Og de havde bygget mange gode roller ind i stykket, så det ikke kun var de tre "bandemedlemmer" der var på!!

Klassen arbejdede hjemme på skolen med stykket. Så

havde de en enkelt øvedag på KAT-scenen, inden de spillede for publikum den 5. april.

To forestillinger. Først en for 6. klasserne på Kerteminde Skole, og senere samme dag en offentlig forestilling. Begge med stor succes.

Eleverne gav udtryk for, at det havde været en god og spændende oplevelse, at spille på en rigtig scene i et rigtigt teater.

Bestyrelsen i KAT håber meget på, at dette arrangement kan inspirere klasser fra Kerteminde kommunes skoler til, at de også kan få lyst til at optræde i Kertemindes "rigtige" teater.

WS

"Livstræet," en ny succes i KAT

Hvad vælger man at bruge sin tid på, på en dejlig sommerdag! I maj. At sidde i haven med et køligt glas hvidvin, eller at gå i KAT, nyde et køligt glas hvidvin og blive underholdt af et veloplagt skuespillerteam, og samtidig få noget at tænke over.

Tre dage i træk havde rigtig mange valgt at gå i KAT for at opleve, hvordan forestillingen, "Livstræet," sætter fokus på "seenagernes" glæder og genvordigheder.

Initiativtager, medinstruktør og skuespiller i forestillingen, Allan Søndervang har i længere tid arbejdet på at skabe en sådan forestilling. En forestilling med klare budskaber til den lidt ældre del af befolkningen, og en forestilling hvor skuespillere og publikum kommer i tættere kontakt med hinanden.

Allan Søndervang havde tænkt at sætte dette stykke op i efterårssæsonen 2017, men her var der for lidt tilslutning fra skuespillerside.

Men i foråret 2018 er det lykket at få samlet et hold, som gennem et par måneder har arbejdet for skabe en seværdig forestilling. (Læs anmeldelsen her i bladet), og den 13., 14. og 15. maj gik forestillingen på scenen.

Og hvordan gik det så med at konkurrere med sol og sommer. "Spændingsniveauet" havde været højt op til premieren, ville der bare sidde et par enkelte tilskuere i salen.

Det gjorde der, men der sad også mange flere. To forestillinger med "fuld hus" og en med 3/4.

Ja, til en af forestillingerne var et par tilskuere endda kommet helt fra Rudkøbing, efter at have læst omtale af stykket i avisen!

Der er al mulig grund til at lykønske Allan med resultatet.

WS

Foto: Emil Andresen

Kontakt

Kerteminde Amatørteaters mailadresse: katteater@gmail.com

Facebook: www.facebook.com/kertemindetheater/

Bestyrelsen:

Birgitte Vølund, 20 32 69 28, (Formand)
email: birgitte.voelund@gmail.com

Jette Hansen (Momse), 29 88 27 02
email: momsehansen@stofanet.dk

Grethe Stenbæk, 61 33 95 96
email: gstenbaek@gmail.com

Mona Clayton, 22 54 12 87 (Kasserer)
email: monaclayton54@gmail.com

Knud Pfeil, 20 65 08 29
email: knud@pfeil.dk

landsforeningen for dramatisk virksomhed

teater
forener
kunstnerisk
aktivitet
med menneskelig
udvikling

DATS – landsdækkende teaterorganisation

- styrker og udvikler teater i Danmark
- repræsenterer ca. 50.000 aktive danske teaterfolk i alle aldre
- yder tilskud til teateropførelser og kurser
- arrangerer uddannelsesforløb, festivals og konferencer
- formidler teaterkontakt nationalt og internationalt

www.dats.dk

Layout:

Aleksandra Pfeil

aleksandra@pfeil.dk